

OSTRUZINY.cz

Žebříček TOP 10 básní z PSANCI.cz

PROSINEC 2007

1. **Očima ženy** (od gabkin)
2. **...Vzkaz na obtisku podrážky...** (od Severka)
3. **Poslední otazník** (od otazník)
4. **Trojúhelník** (od Verena)
5. **Stará žena** (od prostějaneK)
6. **Že princezny...** (od Me and you and all the others)
7. **Černobílé blues** (od shane)
8. **Když člověk mluví...** (od LUKiO)
9. **Momentka** (od Tom)
10. **pozvánka na Koráb snů** (od mr Scaper)

*. **jámymřezesenemůžeřictniccobyužnebylořečenýtakpročsepotommluví** (od veronika)

Očima ženy

autor : gabkin

Sveotr tvůj
je diář tvých lásek,
každou chvíli
nacházím vlásek
a mě to bolí.
Dlaně tvé
byly můj chleba,
který jsem
každý den chtěla
a polibky solí.
Co se to
najednou stalo,
bez války
chleba je málo,
i když se klečí.
Oči tvý,
co kdysi hřály,
bolesti
vždycky se smály
a náhle brečí.
Takhle tě
láska má vídám,
když sama
u stolu snídám
a ty chvátáš z domu.
Svou lásku
vkládám do tvého prádla,
ještě je živá,
i když je zvadlá
kousek od bodu zlomu.

...Vzkaz na obtisku podrážky...

autor : Severka

Pod zeleným neonem
praskají hlavy z porcelánu
ve dvou řadách
nepohodlných sedaček

se soukromou exhibicí
polární záře
v uličce autobusu,
kde denně za pár korun
šlapu po hvězdách

***

ráda zápěstím stírám
mozaiku ulepenou
z kapek dechů cizích
na stěnách,

když báseň bez pointy
navléká mi smutek
na rozzářenou tvář,

abych snad nepohlédla
na obsidiánové nebe
bezobratlých

***

z obtisku podrážky
při loučení na chodníku
jsi mohl dobře vyčíst,

že vedle tebe
mé srdce
o lana volnosti
zakopává...

Poslední otazník

autor : otazník

Proč jsem napsal tyto řádky?
A proč všechny předešlé?
Roky které běží zpátky...
Chvilé krásné, chvíle zlé...

Jsou chvíle, kdy se marně ptám.
Jsou chvíle, kdy nic nevím.
Jsou chvíle, kdy je člověk sám.
Jsou otázky bez odpovědí.

Však má smysl dál se ptát,
když vím kdo jsem a kam mám jít?
Stavět z písku křehký hrad
a ptát se jak ho opustit?

Já děkuji těm koncům vět,
co vlní se jak hadi.
Těm, co mohou změnit svět
a díky nimž jsme mladí.

Kdo se neptá, není ničím,
pouhá oběť lží a zvyků.
Proto znova do tmy křičím,
že není konec otazníků!

Trojúhelník

autor : Verena

myšlenky jako dráty
vysokého napětí
spojují nás a ty
trháš to sepětí,
pozor na výboj
spálí ti ruce
a spálí ti tvář
a tak přece
ztratíš svatozář...

.....
v mlze zimních podvečerů
času už ti neseberu
už nebudeme spolu
ani teplo tvého těla
tak ráda bych už zapomněla
padám stále dolů
mám tě pořád pod víčky
jak z té slepé uličky
oba tiše odcházíme
i když bez slov
taky víme
že jen tvoje rozhodnutí
která z dvou žen
zůstane ti

.....

jaksi pořád
mrtvě platí.

Stará žena

autor : prostějaneK

Každou noc
tančíváš
na dlani mezi mozoly

v podpaží pár veršů
a oči plné dálky,
která se nenechává zdát.

Tvým motýlům včera
uhořela křídla.
Nestydíš se za své plameny?

Vím,
nemáš s kým dál
hledat jmelí
a pohádkou končit příběh svůj.
Otřepávat stará klišé
a smát se vtipům
z nutnosti.

Občas hladíš rukou suchou
vrásky vryté chudobou.

Tvé jizvy se nezacelí
pod tíhou světa
praskají vždy znova
a olámané nehty
zdobí barvou soumraku
- odstínem milování.

Při svítání
umíráváš stokrát
a na svět přichází
ta stará
unavená žena.

/Ta, co kdysi
s láskou
uměla se rvát/

Že princezny...

autor : Me and you and all the others

K čemu nám jsou jízdni řady,
když stejně ČAS neovlivníme?

...Ona nedýchá...

Chtěla ti to usnadnit!

V čase pro noční tramvaje
se modlí, aby jela správným směrem,
aby směla snít... S tebou...

Odpouštíme si navzájem
a milujeme zas někoho jiného.

/ Prosté, nemyslíš? /

Do jednoho kabátku schoulení
sdělují si pravdy o lásce...

... Že jen princezny chodí v blátě.

... Že jen princeznám je zima, když jim foukáš pod sukni.

... Že jen princezny umí na trní spát.

... A že ona není princeznou!

Černobílé blues

autor : shane

*Prsty mé po klávesách bloudí
v zoufalém černobílém blues,
jež o pozornost dívky loudí,
co stojí za to. Je to kus!*

*Svůdně se vlní její tělo,
láká mne k tajným lásky hrám...
Proč ale vraští svoje čelo
a pohled stáčí kdovíkam?*

*Ničí ji pohled plný touhy,
který k ní právě vysílám?
Připadám si jak lupič pouhý,
když její srdce dobývám*

*něžnou molovou melodií,
kterou jsem složil zcela sám!
Jak eben černé vlasy její
raději rozpuštěné mám!*

*A v jejích očích plápolají
nyní dvě sopky vášnivé,
a zatímco mé prsty hrají,
říkám si: Děvče, budeš mé!*

*Sladké tóny se dotýkají
všech strunek, co jich v srdci má,
dívky pro hudbu slabost mají,
a to mi možná šanci dá!*

Když člověk mluví...

autor : LUKiO

V nejasných křivkách
časoprostoru
zoufale se upíjející k smrti
pramenitou vodou
znaven cestováním
odnikud
nikam

V bezedných hlubinách
stepujíc bosý
na Slunci
i za deště
po krvavých střepech
a sbírající
svatozář

Před porotci
co soudí jen sami sebe
s hlavou skloněnou
myšlenkama v nebi
svou řeč odvypráví
a vyslechne ortel
...na doživotí...

***

Čekal...
snad pochopení
snad objetí
snad odpovědi

místo toho
kříž na záda
pouta na nohy
a prach do očí

za nic
a za všechno na světě
za víc
i za potlesky ve větě

...řekl...

JÁ SE VŠAK NEUKLONÍM
(TAK NETLESKEJTE)

Ztratil jsem...sám sebe...

Momentka

autor : Tom

Seděl jsem v kavárně
za sklem
jsem pozoroval
ženu
v bílých šatech

Přecházela silnici
Všechno

zpomalovala

Auta

Chodce

Moji tužku

Čas

Přitom však měli všichni naspěch

pozvánka na Koráb snů

autor : mr Scraper

Kapesní vydání
dvou lístků na cesty
-celé mé jmění-
s úsměvem na rtech
život se cení
méně než snění
-jak bláhové-
inu
časy se mění

Papírek zdobený,
poukaz na sen
-s jmenovkou pro tebe-
reservé
na věky věků
na jedno místečko
schované v srdci
-zející prázdnotou-

V kalichu si uvaříme
milé věty k večeři
-bez rybích šupin-
recept si půjčíme
ze zahrádky
paní Fantazie
a dochutíme kořením
-tím, které máš nejraději-

Tak seber odvahu.
Neboj se,
máš přeci křídla
-ten dárek ve skříni-
Vkroč pravou nohou
na Koráb snů
nejbližší zastávka
je nebe.
-Anděli můj-

jámyslimžesenemůžeríctniccobyuž nebylořečenýtakpročsepotommluví

autor : veronika

pohrdání
obvinění

smála se

byla sem na záchodě
umyla si ruce růžovým mejdlem
mam je vždycky nějak divně..
..suchý

jsi mi blízko
protožeš to dělal jenom jednou

nebojim se být trapná

kryštof
méno mýho nenarozenýho syna

sem postižená vlastní nudou
a otazník bez věty

na důkazy naší ubohosti mam
dneska velký sklony k depresi

na tělák nejdu

jenom si to představim

těhotenství

chci víc